

مهوله‌وی و نالی وه کوو هیمای دوو شیوازی جیاواز: هه‌لسه‌نگاندنیکی ئه‌ده‌بی

عادل محمده‌دیپور^۱

نوع مقاله: مقاله پژوهشی؛ تاریخ دریافت: ۹ فروردین ۱۳۹۹؛ تاریخ پذیرش: ۲۳ مرداد ۱۳۹۹؛ صص ۴۱-۵۷

DOI: <https://www.doi.org/10.34785/J013.2020.781>

کورتیه

هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌ده‌بی نیوان دوو رهوت یان دوو نه‌ریتی شیعیری یان دوو شاعیری خاوه‌ن شیواز، به‌ستینه‌یه‌که بو ناسین و ناساندنی مؤتیفه جیاواز و هاوچه‌شنه‌کانیان. له‌م وتاره‌دا دوو ریبازی شیعیری کوردی خراونه‌ته به‌ر باس و شه‌ن وکه‌وکردن. له‌سووچه‌روانینیکه‌وه له‌سه‌ر وینای دووباره‌بوونه‌وه‌ی مؤرکه ئه‌ده‌بییه‌کانی شیعیری گۆران، زمانحالی درێژه‌ناسه‌یی پرۆسه‌ی میژووویی ئه‌م رهوته، داکوکی کراوه. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، قابیلیه‌ته‌کانی قوتابخانه‌ی شیعیری کلاسیکی کرمانجیی ناوه‌راست که له‌سه‌رده‌میکی تاییه‌تدا، به‌ته‌نیا (پروا به‌خۆته‌وه‌ری) و به‌بی‌گه‌نجینه‌ی ده‌وله‌مندی ئه‌ده‌بیی پیش‌خۆی، به‌لکوو له‌ناو فه‌ره‌ه‌نگیکی هه‌ژار و زمانیکی دیالیکتندا، سه‌ری‌هه‌لداوه و دره‌وشاوه‌ته‌وه؛ نرخیندراوه. مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی و نالی شاره‌زووری، به‌دوو هه‌ناسه و کیانی ئه‌ده‌بی و کاریگه‌ری جیاوازه‌وه، هه‌ر یه‌ک به‌چه‌شنیک، هیمای ئه‌م دوو رهوته ئه‌ده‌بییه هه‌ژمار ده‌کرین. له‌م پیناوه‌دا هه‌ول‌دراوه له‌سه‌ر جیاوازیی ئه‌ده‌بی و کاریگه‌رییه‌کانی ئه‌م دوو شاعیره له‌سه‌ر شاعیرانی سه‌رده‌م و پاش سه‌رده‌م بکوژد، یته‌وه و خالی پیکه‌یشتنی ئه‌م جیاوازییه‌ش له‌ریفۆرم و هه‌وله‌نوێخوازییه‌کانی عه‌بدوڵلا گۆران‌دا نیشان بدریت. ئه‌م شاعیره‌ نوێخوازه له‌پیکه‌هاته‌ی فۆرم، کیش، مووسیقایی شیعیری عه‌رووزی و شیوه‌ی ده‌رپینی قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی نالی لاده‌دات و به‌دیاردیه‌کی ده‌ره‌کی ده‌زانیت و ده‌گه‌ریته‌وه بو فۆرم، کیشی پرگه‌یی و روونبیزی و ره‌وانبیزی مه‌وله‌وی و سه‌رجه‌م نه‌ریتی ئه‌ده‌بیی گۆران و ده‌بیته‌هۆی وه‌چه‌رخانی نوێ‌کردنه‌وه‌ی شیعیری کلاسیکی کوردیی ناوه‌ندی.

چکیده

مقایسه‌ی ادبی دوو جریان، دو سنت ادبی و یا دو شاعر برجسته، زمینه‌ای است برای شناخت شاخص‌های مشابه و یا متفاوت آنها. بر این اساس در مقاله حاضر روند تاریخی دو جریان ادبی شعر کردی مورد کنکاش و تحلیل قرار گرفته است. از یک سو بر مصادیق تکرار ویژگی‌های ادبی شعر کلاسیک گوران، زبان حال صیورت تاریخی و گسست‌ناپذیر (درزمانی) این جریان، تأکید شده و از سویی دیگر، قابلیت‌های جریان شعر کلاسیک کردی سورانی را که در مقطعی خاص و به‌تنهایی و اتکا به‌خودمحموری و فارغ از هر گونه تجارب پیشین ادبی، بلکه در میان فرهنگ شفاهی و زبانی محلی، روند بالیدن به‌خود گرفته و درخشیده، مورد بحث و ارزیابی قرار گرفته است. مولوی و نالی هر کدام با کیان ادبی متمایز، سیرت و صورت این دو جریان هستند. بنابراین کوشش بر این بوده است، با مطابقت شاخص‌های ادبی آنها؛ تمایز تأثیرگذاری این دو شاعر بر روی شاعران معاصر و مابعد خود، نشان داده شود و دستاورد این تفاوت را در رفرم ادبی و نقطه‌ی تلاقی تلاش‌های نوزایی عبدالله گوران احساس کنیم. این شاعر نوگرا، ساختار فرم، وزن و موسیقی شعر عروضی و طرز بیان و سنت ادبی نالی را کنار نهاد و آنرا پدیده‌ای عاریتی برای شعر کردی به‌شمار آورد و سرانجام از قابلیت‌های فرم، وزن هجایی و شیوایی سخن و ایجاز‌گویی (سهل ممتنع) مولوی و در مجموع سنت ادبی گۆران متأثر شد و زمینه را برای فرآیند نوزایی شعر کردی سورانی فراهم کرد.

واژگان کلیدی: نالی؛ مولوی؛ سبک‌شناسی؛ شعر کردی؛ بازگشت گوران.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: نالی؛ مه‌وله‌وی؛ شیوازاناسی؛ شیعیری کوردی؛ بادانه‌وه‌ی گۆران.

۱- پېشەکی

به تیرامان له میژوو وەک تەنیا سەرچاوه، بۆمان روون دەبیتەوه که هیچ دیاردەیه ک لەم کهونەدا چەقبەستە و نەگۆر نەبووه، بەلکۆو هەموو دیاردەیه کی جیهان بەپیتی یاسای دیالکتیک له حالی گۆرانکاریدا یە. ئەم یاسا بزاتوو له هەموو ئۆبژەکاندا، کاریگەری و کاردانەوهی هەبووه (پولیتسر، ۱۳۵۸: ۱۲۱). به تێپەربوونی زەمان و هەل و مەرجی تایبەتی کۆمەلگە، دەقی شیعر گۆرانکاری جیاواز بەخۆیەوه دەبینیت. بێگومان رەوتی شیعی کوردیش لەم یاسا بەدەر نییه و ویناکانی ئەم پرۆسە له میژووی ئەدەبیدا دەبینین. هەر بەم بۆنەوه له سووچەنیگای «شیوازاناسی دەربەرین»دا، پۆلیک باسی بەرجەستە ئەدەبی به کارکردی نیشانەناسی، دینە نیو چالاکی نووسینەوه و ئەرکی شیوازاناس و لیکۆلەری ئەدەبییه که به چاوی بەراوردکارانە لێیان بکۆلێتەوه. ئەوەش پێویستی به خستنه رووی پێوهندی چروپری هەندێ توخمی زمانی، ئەدەبی و هزری به ناو دەنگ، بڕگە، تاک- وشە، وشە، پیکهاته، تا پیکهاتهی پیکهاته هەیه، که دەرەنجامی رەخساندنی «شیوازی تاکی» و «شیوازی گشتی» شیعر و شاعیرە بۆ هەر رەوتیکی ئەدەبی. تەتله و هەلاوێردنی ئەم توخمانەش، دەبنە هۆی «جیاوازی» یان هاوچەشنی و هاوشیوهی قوناغەکانی شیعی نەتەوهیه ک (شفیعی کدکنی، ۱۳۹۱: ۲۵۵). ئەمە تاکە رینگایە بۆ خۆبندنەوهی زانستی-سەردەمیانهی زەمان و ئەدەبی کوردی. بەم پێیه ئەرکی لیکدانەوه و نواندنی جیاوازی ئەم دوو شیوازهش کهوتوو ته ئەستۆی ئەم وتارەوه.

وتارە که له سێ بەشی سەرەکی پیکهاتوو و هەرکامیش چەند بەشی تر دەگرێتە خۆی. له بەشی یەکهەمدا هەول دراوه لەسەر گرینگی فەلسەفەیی گۆرانکاری رەوتە شیعییه کان و نواندنی جیاوازییه کان بدوین و به خۆبندنەوهی سەردەمی بەراوردکارییان بۆ بکەین. بۆ ئەم مەبەستەش له بەشی (۱-۱) و (۲-۱) باس له پیشینهی توێژینهوه که کراوه و لەم پێوهندییهدا هەول دراوه ئەو کتیب و نووسراوانه که لەم پرسە کۆلراونه تەوه بخرێنەرۆو و ئەم جار له سەر خۆبندنەوهی زانستی رەوتە ئەدەبییه کان کوردی وەک ئەرکینکی هەنووکەیی داکۆکی بکریت. بەشی دووهم خۆی له پینچ بەشی تر پیکهاتوو: مەولەوی هیماي گێرەوهی زانای شیعی کلاسیکی کوردیی هەورامی؛ نالی ئەندازیاری زەمان و شیعی کوردیی کرمانجیی ناوهراست و قوناغیکی هەستیاری سیاسی-رۆشنیری کورد؛ زمانی ناجیدی شیعر و مەملانیی بەرچاوه؛ عەبدوڵلا گۆران و گەنجینهی دیرین و شۆرشیکێ سەردەمیانهی ئەدەبی؛ عەبدوڵلا گۆران و لادان له توخمی باو و هەول بۆ تەر و پاراویتی زمانی شیعر که له ناواخنی وتارەکهدا به خەستی باسیان لەسەر کراوه. بەشی سێهەم ئەنجامی لیکۆلێنەوه، بەشی کۆتایی وتارەکهیه و به پیتی بەردەوامیی مۆرکه ئەدەبییه کان شیعی کوردی هەورامییهوه دەنگەوههاتنی ئەرکی شیوازاناسی و وینای کاریگەرییه کان، نووسەر پیتی وایه که میکانیزمی سەرهلدانی رەوتی ئەدەبی سێ کوچکەیی بابان نە تەنیا له سەردەمی مەولەوی و پاش مەولەوی، بەلکۆو له هیچ سەردەمییدا کۆتایی به پرۆسەیی یه ک له دواي یه کی ئەم شیعرە نەهیناوه.

۱-۱- پیشینه‌ی لیکۆلینه‌وه

پیشتر هندی لیکۆلینه‌وه‌ی تۆکمە، به‌پێز و ئاکادیمی له‌سه‌ر شیعی کلاسیکی گۆران و شیعی کلاسیکی کوردیی ناوه‌راست کراوه و هه‌رکام به‌چه‌شنیک توێژینه‌وه‌یان له‌سه‌ر ئەم نهریته شیعیانه کردووه. وه‌ک نامه ئاکادیمییه‌که‌ی ئەنوه‌ر قادر موحه‌مه‌د و کتیب و وتاره زانستییه‌کانی به‌ختیار سه‌جادی که هه‌یما و ناوه‌رۆکیان شیواوی پیزانینه. وتاری «شیوازاناسیی وێژه‌ی گۆران: تایبه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کان» به‌وردی و نرخناسانه له‌سه‌ر تایبه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کانی شیعی گۆران له‌رووی فۆرم و ناوه‌رۆکه‌وه (ناوه‌راستی سه‌ده‌ی یازده تا ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سێزده‌ی کۆچی) دواوه و له‌خشته‌یه‌کی به‌رچاو و نوێندراو و شیوازاناسانه‌دا، تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی شیعی گۆرانی خستووته‌روو و ئەم‌جار به‌جیاوازییه‌وه، مۆرکه ئەده‌بییه‌کانی ئەم دوو ره‌وته شیعییه‌ی تاوتوێ کردووه (سه‌جادی، ۱۳۹۵: ۱۴۸-۱۲۵). هه‌نێ ده‌قی میژووپی تر وه‌ک کتیبی میژووپی ئەده‌بی کوردی، عه‌له‌ئەدین سه‌جادی، نووسراون که به‌شیوه‌یه‌کی خه‌سارناسی و به‌راوردکارانه ئاوریان له‌م دوو ره‌وته شیعه نه‌داوه‌ته‌وه؛ بۆیه بۆچوونه‌کانیان ناتوانیت وینای کاریگه‌رییه‌کانی پاش خۆیان بێت. ئەم دوو سه‌رچاوه‌ش: میژووپی ئەده‌بی کوردی نووسراوه‌ی مالف خه‌زنه‌دار و وتاری «نالی کتیبه و چۆن بۆی بنوارین» نووسراوه‌ی محمه‌د حه‌مه باقی، هه‌رکام له‌سووچه نیگای تایبه‌تی خۆیانه‌وه، ئەم دوو ره‌وته‌یان خستووته‌ ژێر تیشکی لیکدانه‌وه و تاوتوێ کردنه‌وه و نووسبوونه: «نالی، سالم و کوردی بناغه‌ی پته‌وی ئەم قوتابخانه‌یانه (شیعی عه‌رووزی؛ غه‌زەل و قه‌سیده) له‌نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م، له‌ناوچه‌ی سلیمانیدا چه‌سپ کرد. ئەم بزوتنه‌وه ئەده‌بییه نوێیه له‌هه‌موو ناوچه‌کانی باشووری کوردستان ب‌لاو بووه‌ته‌وه، گه‌له‌ی له‌ناوچه و هه‌ریمه‌کانی گۆران زه‌مینی گرتوه، به‌م ره‌نگه به‌هه‌یزبوونی قوتابخانه‌ی نالی له‌سه‌ر حسیبی لاوازبوون و (ته‌نگ پێهه‌لچنین) و نه‌مانی ئەده‌بی کلاسیکی گۆران زه‌مین بوو» (خه‌زنه‌دار، ۲۰۰۳: ۶) و (محمه‌د حه‌مه باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۵).

ئەم وتاره‌ش به‌شیوه‌یه‌کی به‌رب‌لاو له‌م گوزاره کۆلراوه‌ته‌وه و روانگه‌ی ئەم دوو نووسه‌ری خستووته‌ ژێر باس و نرخاندنه‌وه. له‌لایه‌که‌وه ئەمه به‌راستی ده‌زانێ که قوتابخانه‌ی نالی له‌سه‌ر ته‌نگ پێهه‌لچنین و به‌رته‌سک کردنه‌وه‌ی بازه‌ی جو‌غرافیا به‌ئەده‌بی گۆران سه‌ره‌یه‌لدا بوو؛ له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه پێی وانیه که ئەم ره‌وته ئەده‌بییه له‌ناو چووپی یان ته‌نانه‌ت داته‌پوو بێت. به‌لگه‌شی چه‌پکی رێسای ئەده‌بی: هونه‌رسازه و مۆرک و نیشانه یه‌ک‌چه‌شنیه‌کان که ده‌بنه زمانحالی ژبوی ئەندامی بۆ ئەم ره‌وته شیعه که له‌سه‌ره‌تاوه تا پاش مه‌وله‌وی و هه‌نووکه‌ش چالاک و بزاقمه‌ند ماونه‌ته‌وه و ته‌نانه‌ت عه‌بدوڵلا گۆران باوکی نوێخوازی شیعی کوردیی کرمانجیی ناوه‌راست له‌سه‌ر بناغه‌ی ئەم بژبوه شیعییه و خسه‌له‌تی مووسیقایی برگه و مۆرکه ئەده‌بییه‌کان و زمان پاراویی شاعیرانی هه‌ورامی کاریگه‌ریی وه‌رگرتوو، نه‌ک له‌دیارده‌ی کیشی عه‌رووزی عه‌ره‌بی و فۆرمی غه‌زەل و قه‌سیده‌ی نالی و شاعیرانی هاو‌ده‌م. له‌م راستادا هه‌ندیک نووسه‌ر و توێژه‌ری تریش، وه‌ک خالێکی ئەرینی بۆ ئەم وتاره، پێیان وایه شیعی نوێی کوردی، خالی پیکگه‌په‌شتنی دوو سامانی گه‌وره‌ی شیعی کلاسیکی کوردیه که بریتین له‌دوو نهریتی گۆران و کرمانجیی ناوه‌راست (سه‌جادی، ۱۳۹۷: ۲۲۷). له‌دریژه‌ی وتاره‌که‌دا وردتر باسی له‌سه‌ر ده‌که‌ین.

۱-۲- رەوشی بابەتی و خویندەنەوہی رەوتەکان و ئەرکیکی ھەنووکەیی

بەروردکردنی دوو ریبازی میژووویی، بە دوو شیوازی جیاوازهو، بئ پالپشتی پێوەندیی واقعەکان و فەلسەفەیی گۆرانکاری و کاریگەری و کاردانەوہەکیان، بئ گومان پۆلی پرس و ھەندئ باسی ئالۆز و دژواز بۆ بەردەنگ دروست دەکات. من پیم وانییە کە کەس مافی دەربرینی روانگەیی تاییبەتی خۆی نەبیت، پێچەوانە پێداگریم لە سەر ئەوہیە با بە سنگی کراوە لە سەر فرانەیی زانری ئەدەب و شیعەر بنووسریت و یان بە دواچوونی بۆ بکریت و ھەرکەس پشک و داھینانی خۆی بخاتە سەر ئەو خوانە رەنگینە. بەلکوو کیشەیی من تەنیا بۆ «ھەژاریی رەوش» و رەھاخواری و سەلیقەیی نووسین لە ساباتی زمان، ئەدەب و شیعردا دەگەریتەوہ. لە واقعیدا ئەرکی ھەر رەخنەگریکە کە ئاوپر لەم خەسارە بداتەوہ. ئەم وتارەش لەم یاسا بەدەر نییە، ئەو مافەیی بۆ ھەر رەخنەگریک رەخساندووہ؛ مادام رەخنەکەیی شەقلی ھەلسەنگاندنی زانستی پێوە دیار بیت، بەبئ لیبوردن و چاوپۆشی کردن، بخریتە ژێر تیخی رەخنەیی بابەتییەوہ.

۲- مەولەوی و نالی؛ ھیمای دوو شیوازی جیاوازی شیعری کوردی

۱-۲- مەولەوی تاوہ گۆزی؛ ھیمای گێرەرەوہی زانای^۱ شیعری کلاسیکی گۆران

وہک پێشتر نووسیمان، بە تیکرا ئەدەبی گۆران خاوەن گەنجینەییەکی دیرینە و مەولەوی تاوہ گۆزیش شاعیریکی کاریزما و کاربەخشی میژووویی ئەدەبی کورد بووہ. بە گشتی و بە درێژایی تەمەن، تاییبەتمەندییە ئەدەبییەکانی فۆرم و ناوەرۆکی شاعیرانی ئەم رەوتە بریتی بوون لە بەردەوامبوونی یەک لە دوا یەکی ھونەرسازە و مۆرکە ئەدەبییەکان (کیشی بڕگە، فۆرمی جووت سەروا/ مەسنەوی، روانگەیی غنایی و شیوہی دەربرینی یەکچەشن)، پەسەندی زەینی و زمانیی خوینەری ئاسایی و مامناوہندی و نوخبە، ساکاریی زمان، رەوانبێژی و روونبێژی لە تەشک و دلینەدا^۲. ئەم خەسلەتانە لە لایەن نووسەری ئەم دێرانەوہ پێشتر لە حەوت قۆناغدا، پۆلینبەندی کراوە (محمدپور، ۱۳۹۲: ۲۱). لەم رەوتەدا، ئەو نەمامەیی کە لە شیعری ھورمزگانەوہ گۆپکەیی کردبوو و لە بیسارانیدا بوو بە باخچە و لە سەیدی دا رەنگالە بوو و لە مەولەوی دا گەیشتە سەمەر و پاش مەولەوی و ھەنووکەش لە بەھرە و داھیناندایە. «مەلا محەمەد فکری (۱۳۱۰ کۆچی کردووہ)، شیخ محەمەد نەسیم مەردۆخی (۱۳۱۹ ک.م. کۆچی کردووہ) سەیی یاقۆی ماھیدەشتی (۱۳۲۶ ک.م.)، تاهیر بەگی جاف (۱۳۳۷-۱۲۹۵ ک.ه.)، مەلا حەسەن دزلی (۱۳۶۴-۱۲۷۵ ک.م.)، ئاغە عەنایەت (۱۳۳۵-۱۲۶۰ ک.ه.)، محەمەد ئەمین کاردۆخی، دانا ھەورامی (۱۹۳۴-۱۹۷۹)؛ سەید تاهیر ھاشمی، شیخ ئەمین نەقشەندی (بیوہی)، عەبدوللا ئەقەدەسی (۱۴۰۶-۱۳۴۱)، مەلا عەبدولکەریم مودەررئیس، مەلا عەبدوللا کاتب (۱۴۲۵-۱۳۵۳ ک.م.)، مەلا سادیق نگلی (۱۳۴۵-۱۲۸۰ ک.ه.)، میرزای ھەورامی، محەمەد فەھیم، یوسف رەسوول ئابادی (۱۳۸۷-۱۳۳۱ ک.ه.)، میرزا سەعدوللا ھەجیجی (۱۳۹۶-۱۳۰۲)، مۆمن یەزدانبەخش پاوہیی، سەعدی غەریبی و دەیان شاعیری تری پاش مەولەوی کە زۆربەیان لە کتیبخانەیی کوردیدا خاوەن دیوانی شیعرن.

^۱ راوی فاضل.

^۲ فۆرم و ناوەرۆک.

۲-۲- نالی؛ ئەندازیاری زمان و شیعری کرمانجیی ناوەراست و قۆناغیکی ههستیاری سیاسی-رۆشنبیری کورد

که باسی شیعری کلاسیکی کوردی ده کریت بئی سئی و دوو یه ک له و شاعیرانه به زهیندا تیده په ریت، نالی و شیعری نالی له بهر چاودا خۆ ده نویتنی. هۆی ئەم راستییی بئی گومان ده گه ریتتهوه بۆ سه ره ئەو تایبه تهمه ندییی ده گمه نانهی که هه ره شیعری نالی خاوه نیانه و له هه مان کاتدا به جوانکارترین شیوهی گونجاو له ده قه شیعرییه کانیدا رهنگ ده داتهوه (یعقوبی، ۱۳۹۱: ۳۰). نالی شاعیریکی نوخبه، کاریزما و «گه وهی کورده و به دروستکه ره، بناغه دارێژ و داهینه ره قوتابخانهی شیعری کرمانجیی ناوه راست ناوزده کراوه» (عه بدوللا خدر مه ولوود، ۲۰۰۷: ۱۹). «جی دهستی ئەو شاعیره به سه ره پانتاییه کی گه وهی شیعری کوردی و قۆناغی خۆیدا به روونی دیاره، یان به واتایه کی تر په نگرێژ و بونیاتنه ره ریبازی کلاسیزم بوو له شیعری کوردیدا» (ره ئوف عوسمان، ۱۳۹۱: ۱۳۸). زۆربهی شاعیرانی کلاسیکی سه ره به قوتابخانهی سئی کوچکهی بابان له و بلیمه ته کاریگه ریبان وه رگرتوه و به م له ونه شیعری کلاسیکی سۆرانی بووه خاوه ن ناسنامهی شیعری خۆی. ئەمه به شیک له و شاعیره ناسراوانه ن که له سه رده می نالی یان پاش نالی خاوه ن به رزه دیوان بوون: سالم (۱۸۶۶-۱۸۰۰)، کوردی (۱۸۴۹-۱۸۰۹)، مه حوی (۱۹۰۴-۱۸۳۰)، حه ریق (۱۹۰۷-۱۸۵۱)، ئەده ب (۱۹۱۲-۱۸۵۹)، حه مدی ساحیب قه ران (۱۹۳۶-۱۸۷۶)، حاجی قادری کۆبی، ناری (۱۹۴۴-۱۸۷۴)، زیوه ر (۱۹۴۸-۱۸۷۵) پی ره میژد (۱۹۵۰-۱۸۶۷)، ئەحمه د موختاری جاف (۱۹۳۵-۱۸۹۷) شیخ ره زا (۱۹۰۹-۱۸۳۵)، فایق بیکه س (۱۹۴۸-۱۹۰۵) و ده یان شاعیری تر. بۆ ئەوهی باسه که به لگه مه ند^۱ ئاراسته بکه ین، سه ره تا چه ند پر سیک ده ور ووژینین:

۱- قوتابخانهی شیعری نالی له چه هه لومه رجیکدا سه ریه له داوه و چۆن بوو به ناخیزگه ی دره وشانه وهی به شیک له جوغرافیای زمان و شیعری کلاسیکی کوردی و کاریگه ریه کانی له سه ره شیعری کرمانجیی ناوه راست چی بوون؟

۲- له شیعری هه ورامیدا، ئەو نه مامه ی له هورموزگانه وه سه ری هه له داوو و له مه وله ویدا گه یشته لووتکه، ئایا پاش مه وله وی له به خشه نده بی ده که ویت یان ده پوو کیتته وه؟

۳- بۆ کۆر په له ی نوپخوازی شیعری کوردی کرمانجیی ناوه راست و شوێشه مووسیقییه که ی عه بدوللا گۆران، باوکی شیعری نوپی کوردی، له سینگی شیوازه ئەده بییه که ی نالی- پاش نالی گۆچ نه کرا؟

۴- له هه مان کاتدا، ئەی بۆ فه لسه فه ی نوپخوازی گۆران له جه رگه ی قوتابخانهی شیعری هه ورامیدا، رسکا و پاشان تیئۆریزه و فراژوی بوو؟

له درێژهی ئەم وتاره دا هه ول ده ده م، به و پرسانه وه لام بده مه وه:

هه ندی به لگه ی میژووپی- ئەده بی وا دینه گو که بزوتنه وهی نالی و په وتی شیعری کرمانجیی ناوه راست هه له قولاوی سه رده میکی هه ستیاری سیاسی- ئەده بی بۆ ره وانده وهی ده سه لاتی

^۱ مستند.

مىرنىشىنى ئەردەلان و مەملانى لى گەل شاعىرانى ھەورامى بوو. پىش نالى زەمىنەيە كى دەسەلاتى سىياسى و نويسارى، زال نەبوو تەنيا دياردەيە كى فەرھەنگى و كەلەپوورىكى دەمبىژى ناوچەيى دەورى ھەبوو. بەم بۆنەو ناتوانىن بلىين شىعەرى كوردى سۆرانى لەم سەرۋەندەدا، ۋەك رەوتىكى بناغەدار و خاۋەن رىياز، خۆى نواندبىت، ئەگەرىش ھەبوو مەحالى و زارە كى بوو و دەقىكى نووسراۋ نەبىندراۋە كە لەم بارەو بەرچاۋ و بەلگەئامىز و باۋەپىكراۋ بىت. ۋەك لە سەرچاۋە كاندا ئامازەي پى كراۋە كە «قوتابخانەي نالى كە لە نىۋەي يە كەمى سەدەي نۆزدەھەم لە سلىمانى پەيدا بوو، ئەدەبىكى بەرزى گۆران زەمىن يا ھەورامى لە ناۋەو بوو، ئەم بزۋوتنەو تازەيە دەستى بەو كەردبوو، جىگە بە ئەدەبى تەمەن ھەزارسالەي گۆران زەمىن لەق بكات. بەم جۆرە، شىۋەي كرمانجى ناۋەراست ۋە كۆۋەن زىمانىكى رەسمى مىرنىشىنى سلىمانى پەيدا بوو و بەرەبەرە جىي بە شىۋەي گۆران / ھەورامى تەنگ دە كەرد و بەم رەنگە لە سەر حسىبى «لاواز بوون و نەمانى دىيالىكتى گۆران بوو» (خەزەندە، ۲۰۰۳: ۶). نالىش لە ناۋ شارىكى تازە پايتەختى ۋەك سلىمانى و ناۋەندى دەسەلاتى باباندا دەژيا، كە لەو كاتەدا ھەر نىكەي چل بۆ پەنجا سالىك دەبوو دروست كرابوو، «دەبوو نالى بە گىانى تازە و شارىستانىيانەي ئەم پايتەختە تازەيەو، كە لە دىدى نالىيەو تاقانە مىرنىشىنىكى قەۋمى داھاتوۋى نالى بوو، ئەدەب و فەرھەنگىكى تازەش لە گەل خۆيدا پىشكەش سەردەمە كەي بكات» (مەمەد ھەمە باقى، ۱۳۹۱: ۱۳۸). شىخ رەزاي تالەبانى لە قەسىدە بەناۋانگە كەيدا ئىشارە بەو پايتەختە تازە دەكات و دەلىت:

لە بىرم دى سولەيمانى كە دارالملكى بابان بوو

نە مەھكۆۋمى عەجەم، نە سوخرە كىشى ئالى عوسمان بوو

(خەزەندە، ۲۰۰۳: ۱۳)

نالى لە روانگەي ھەلسەنگاندنى بى سنورى دىيالىكتى ناۋچەكەي خۆيەو، پىيۋابوو تواناي تەقاندەنەۋى زۆرى لە ھەناۋى خۆيدا ھەلگرتوۋە (مەمەد ھەمە باقى، ۱۳۹۱: ۲۳۶-۲۳۵). بۆ بە كەردە كەردنى ئەم تىزە ھەزرىيە، پشت بە ھۆنەي شانازىنامە (مفاخرە) دەبەستى كە دلىيا بوو تواناي تەقاندەنەۋە و -ھىژمونىتى زۆرى لە ھەناۋى خۆيدا ھەلگرتوۋە و لە لايەكى ترەو دەركىشى بە ھەبوۋنى دەسەلاتى مىرنىشىنى ئەردەلان و شاعىرانى ھەورامى كەردبوو و لە ھەۋلىكى فەرھەنگى و زمانىدا بوو بۆ ئەۋەي كە ئەو دەسەلاتە سىياسى - ئەدەبىيە كە لە مېژە سەقامگرتنى بەخۆيەو بىنى بوو، لە ئەردەلان و گۆران بسىنەتەو ۋە ھەم وىناي ھىژمونى سىياسى و دەسەلاتدارىيەتى بە بابانە كان بەخشى و ھەمىش دىيالىكتى سۆرانى ناۋچەي سلىمانى بىۋوژىنەتەو ۋە بازىنى جوغرافىيەكەي بەر بلاۋتر بكات، بۆيە بە ئاگايى و شارەزايىيەو، ۋەك شاعىر و بەكەرىكى و رىا و زىرەك^۱، زانىۋىە لەم نىۋەندەدا، چۆن كايە زمانى و نىشانە ئەدەبىيە كان بۆ ئامانجە كانى بە كار بەھىنەت و بىانقۆسىتەو. لەم بەيتەدا:

^۱ فاعل شناساي ھوشيار و زىرك.

کەس بە ئەلفازم نەلی خۆ کوردییە، خۆکردییە

هەر کەسی نادان نەبی خۆی تالییی مەنادە کا

(نالی، ۱۳۶۳: ۱۰۷)

لە تێهزربینی نووسەری ئەم دێرانەدا، یە ک لە تەئویل و کردنەوهی رەزمی ئەدەبیی ئەم بەیتە ئەوهیه: نالی هۆشیارانە لە فزی جیناسی لیکدراوی «خۆ کوردی، خۆ کردی» ی بە کار هیناوه. دیوی خۆکردی نیشانەیه ک بۆ وینای بەرجەستەکردن، هەلاوێردن و بەدەسەلات کردن لە روانگە ی داھینانە ی هونەری-زمانی خۆیەوه و دیوی «خۆ کوردی» یش نواندن و ئانالیزکردنی باقی شیوەکان لە زمانی کوردیدا، کە جوړە نرخاندن و جەختاندنیک ی شاعیرانە یە بۆ داھینکردنی مەبەستی خوازراو و بەھێژمونی کردنی دەسەلاتە هونەرییە کە ی.

لە پیناو درەوشانەوهی بزوتنەوه و کەیدا، لە ماوەیەکی زۆر کورت و چاوەروان نەکراودا، توانی سنوور و جوگرافیای دیالیکتە کە ی بە خیرایی بەرفراوانتر بکات و وە ک ئاگر و پووشوو، بە ناوچەکانی گەرمیان و کوێستان و موکریان و ئەردەلاندا بته نیتەوه، کە ئەم کارە، لە هەمان کاتیشدا و بە تێپەربینی رۆژگار، بوو مایە ی تەنگ پێھە لچینی دیالیکتی گۆران، کە راستەوخۆ، سنووری لە گەل سنووری ئەم دیالیکتە تازە و گورجەدا تیکەل و هاوبەش بوون (محەمەد حەمە باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۶). لە شیعریکی فەخرنامێزدا بە زمانی ئیھام و توانج ئاماژە ئەدات بە نمانای ئەم دەسەلاتە زمانی- ئەدەبییە و ئەلی ئەمرۆ دیوانی حوکمرانیم هە یە و حوکمی ئەم سی ولاتە ی لیوہ ئە کە م:

فارس و کورد و عەرەب هەر سیم بە دەفتەر گرتوو

نالی ئەمرۆ حاکمی سی مولکە دیوانی هە یە

(نالی، ۱۳۶۳: ۵۷۷)

پیشتر نالی ئەم کۆسپە ی لە ناواخنی ئەدەبە کەیدا دەرک کرد بوو کە بە پێچەوانە ی تیکرای شاعیرانی پیشینە ی نیشتمانە کە ی خۆی و شاعیرانی نەتەوه درواسیکانیەوه، کە هەموویان لە بەر کلاورپۆژنە ی گەنجینە و خەرمانی بە برشت و دەولە مەندی پیشینە ی خۆیانەوه پێگە یشتوون و درەوشاوانە تەوه، بە لام نالی و قوتابخانە ی شیعری کلاسیکی کرمانجیی ناوە راست، بە تەنیا و بە بی پشتیوانیی گەنجینە یە ک دەولە مەند و بە بی دووبارە کردنەوه ی تاقیکردنەوه ی شیعری پیش خۆی، بە لکۆو لە ناو فەرھەنگیک ی هەزار و زمانیک ی دیالیکتدا، سەری هەلداوه و درەوشاوانە تەوه (محەمەد حەمە باقی، ۱۳۹۱: ۲۳۶). لە هەمان کات و سەردەمدا شیعری هەورامی دوختیکی تری هەبوو؛ حوزووریک ی جەوهەری سەقامگرتوو و درێزخایەن و نەپساو. تیکستی شیعری گۆران کۆنترین تیکستە لە ئەدەبی کوردیدا، یا خود بە واتایە ک تر دەتوانین بلیین سەرەتای میژووی ئەدەبی کوردی بە شیعری گۆران دەستی پێ کردوو. هەندێ لە دیالیکتە کان، وە ک دیالیکتی کرمانجیی ژووروو، چەند سەدە یە ک دەبوو لە دوا ی درەوشانەوه کانی مەلای جزیری و ئەحمەدی خانی یەوه، ئیتر پردی پێوہندی و داھینان و بەخشینی لە گەل خۆینەراندا پساندبوو. لە بەر ئەوه تەنیا دیالیکتیک ی بەردەوام و زیندوو،

کە نزیكەى شەش سەدە دەبوو، ئەدەبى پى دەنووسرا، بە تەنیا ھەر دىيالیکتى گۆران بوو، کە ئەم دىيالیکتەش لە سەردەمى نالیدا، لە جوغرافىایەکی یەكجار بەر بلاوى ناوچەکانى کرماشان و ئەردەلان و موکریان و شارەزور و کەرکووکدا، لە لووتکە و درەوشانەو و داھینان و بەخشیندا بوو (۲۳۵).

۲-۳- زمانى ناچیدیى شیعەر و مەملانیى بەرچاو

لە لایەن شاعیرانى رىبازى سى کوچکەى بابانەو، چەکی شیعەرى تەوساوى و درکەدار، مىکانیزمىکى بەھیز بوو بۆ مەملانیى سیاسى-ئەدەبى لە گەل دەسەلاتى ئەردەلان و شاعیرانى ھەورامیدا. نالی لە ژىر کارىگەرىی ئەم ھەولانە و قوول کردنەوھى دژخوایى سیاسى و ئەدەبى و خەست کردنەوھى دۆزەکان، قەسیدەى کى خەونامەى بۆ مەستوورەى ئەردەلانى (۱۲۶۴-۱۲۲۰ ک.م.) نووسیو و بە زمانى چىزدارى لاقرت، لۆمە و تەشەرەو، مەبەستەکانى خۆى بۆ رەخنە و لاوازاندنى کەسایەتییى تاکی ئەو شاعیرە دەربەرپو. ئەمە لە لایە کەو لەو میرنشینەدا بەلگەى کە بۆ کەسیتى بەرز و بەدیارى مەستوورە و لە لایە کى دیکەشەو، خەست کردنەوھى وینای مەملانیى سیاسى و ئەدەبىیە لە گەل بنەمالەى ئەردەلان و سەرچەم قوتابخانەى ھەورامى:

مەستوورە کە ھەسناو و ئەدیبە بە ھىسابى

ھاتە خەوم ئەمشەو بە چ نازىک و عىتابى

(نالی، ۱۳۶۳: ۶۰۳)

سالم، شاعیرى گەورەى سەردەمى بابانەکانیش (۱۸۶۶-۱۸۰۰ ز)، کاتىک عەبدوللا پاشای بابان لە قوستەنتەنیو دەگەریتەو بۆ عىراق، بۆ پىرۆزبایى، قەسیدەى کى ستایشى ۴۲ دىرى بە مەتلەعى «تیرۆش دەى مە گۆزەشت و عەھدى نەيسان ھاتەو»، لە وەسفیدا نووسیو و لە بەیتىکى تەوساویشدا، دیاردەى مەملانیى، ئاوا خستوو تە روو:

کەر و فەر با کەم بکا والى بە فەوجى چىش کەرۆ

پووشتەندى لەشکرى وەندات و جافان ھاتەو

(سالم، ۲۰۱۵: ۸۴۰)

بارى واتاناسى و تاوتویى نیشانەکانى ئەم بەیتە و پىشان دەدات کە والى، حاکمى ئەردەلانە و چىش کەرۆش شاعیرانى ھەورامىن و لەشکرى وەندات و جافانىش دەربارى بابان و سەرچەم ئەو رىچکە ئەدەبىیە دەگەریتەو. سالمى شاعیر لەم بەیتەدا لە ئاوابوونى دەسەلاتى ئەردەلان و کزبوونى شىوھى ھەورامى ئەدو و بە لەحنىکى پالەوانى،^۱ موزدەى ھاتنەوھى ھىمای لەشکرى ئەمارەتى بابان و برىسکانەوھى شاعیرانى ئەو دەسەلاتە دەدات. ئەمە لە نەرىتى ئەدەبى و چەشنە ئەدەبىیەکاندا «مفاخرە، شانازى کردن بە شیعەرى خۆ»ى پى دەلین کە لە ئەدەبى گەلانى تریشدا زۆر باو بوو. لەم بۆچوونەو شاعیر بە لەحنى ئەدەبى و بە کارھىنانى دەستەواژەى فەخرنامىز، لە

^۱ مفاخرە، رجز.

مه‌به‌سته که زیده‌رۆبی ده کات و خۆی بهرز و سه‌رکه‌وتوو و ئەویدی نه‌وی و شکست خواردوو پیشان ده‌دات. ئەم چه‌شنه ئەده‌بیه سه‌ره‌تا له شیعری عه‌ره‌بدا سه‌ری‌هه‌لداوه و له ئەده‌بی فارسی له لایه‌ن خاقانی و نیزامی، شاعیرانی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی مانگی، په‌ره‌ی پێ‌دراوه و ئەم‌جار له شیعری کوردیشدا کاریگه‌ری داناوه و له دیوانی نالی و باقی شاعیرانی هاومه‌به‌ست له شیعری کلاسیکی کرمانجیی ناوه‌راسته‌دا ئەم چه‌شنه ئەده‌بیه به‌خه‌ستی به‌رچاو و به‌دیاره.

شیر و نه‌ریتی ئەده‌بی گۆران له‌و ده‌مه‌دا خاوه‌ن دیارده‌یه‌کی ئەده‌بی و رۆشنیری چه‌سپاو بووه و سالم-یش له پێناو مملاتی ئەده‌بیدا، به‌ته‌وسه‌ زمان وشه‌ی فه‌وجی بۆ به‌کاره‌یناون، فه‌وجیش توخمیکی سه‌ربازی و به‌شیکه له هیزی سوپا، که‌واته مه‌به‌سته‌که‌ی ئەم دوو بژارده‌ بووه: یه‌که‌م ئەوان به‌شیکن له هیزی سه‌ربازی ده‌سه‌لات سه‌ر به‌کاسیتی ئەرده‌ل‌ان و قاجاره‌کان نه‌ک شاعیر، دووه‌م سووک‌نیشان‌دان و بێ‌بایی کردنیان که ئیتر والی که‌متر شانازیان پێوه‌بکات. به‌بۆچوونی نووسه‌ری ئەم دێرانه، به‌کاربردنی ئەم نیشانه‌که‌ له‌ که‌ر و فه‌ر، والی، فه‌وج، له‌شکری وه‌ندات و جافان که توخمگه‌لین بۆ سوپا و هیزی سه‌ربازی به‌کار ده‌برین، شاعیر ویستوو‌یه به‌رجه‌سته‌یان بکاته‌وه و پێوه‌ندیان بدات به‌ ده‌سه‌لاته‌وه و شان و شکۆ و هه‌مه‌نه‌ی ئەده‌ب و شیعری هه‌ورامیی ئەو ده‌مه‌ دابه‌زینی و به‌شکست خواردوو له‌قه‌لمیان بدات و له‌ به‌رامبه‌ریشدا زایه‌له‌ی شیعری سۆرانی به‌رز بنوینی و ده‌سه‌لاتی فه‌رمانه‌وایی بۆ بابانه‌کان بچه‌سپینی. ئەمه له‌ کاتی‌کدا یه‌که‌م ئەوا هه‌لۆیستیکی ته‌وساوی له‌ قوتابخانه‌ی شاعیرانی هه‌ورامی به‌رامبه‌ر به‌ شاعیرانی بابان و ده‌سه‌لاتدارانی ئەو می‌رنشینه‌ شک‌ناهین. له‌م سووچه‌نیگاوه، ره‌نگه‌ ئەم گوزاره له سه‌قامگرتوویی ئەم ره‌وته، متمانه به‌ خۆ و ته‌نیا به‌ داهینانی نابی ئەده‌بی (شیر بۆ شیر) و له هه‌مووی گرنگتر پارێز له هه‌ر چه‌شنه دووبه‌ره‌کی سه‌رچاوه‌ بگریت.

۲-۴- عه‌بدوڵلا گۆران و پشت‌به‌ستن به‌ گه‌نجینه‌ی دێرین و شو‌رشیکی سه‌رده‌میانه‌ی ئەده‌بی

وه‌ک پێشتر باس‌مان کرد، گه‌شه‌ی ئەده‌بی کلاسیکی نالی و شیوازه ئەده‌بیه‌که‌ی (ئوسلووبی عه‌رووز و فۆرمی زالی غه‌زه‌ل و قه‌سیده) پاش نالی نه‌یتوانی کاریگه‌ری ئەوتۆ دابینی به‌سه‌ر زه‌مینه‌ی تازه‌گه‌ری و نوێخوازی شیعری پاش خۆیدا، به‌لام به‌گه‌شتی کاریگه‌رییه ئەده‌بیه‌که‌ی نالی له ژيانده‌وه و هۆزانه‌ی زمان و ئەده‌ب و رووناکبیری کوردیدا^۱ به‌رچاوه و نکوولی لێ‌ناکریت. ئەگه‌ر وه‌ک خالیکی شیوازناسانه‌ی به‌راوردی سه‌یری ئەم کاریگه‌ریانه‌ بکه‌ین، ناهاوسه‌نگییه‌ک نیوان شیوازه ئەده‌بیه‌که‌ی نالی و مه‌وله‌وی و قوتابخانه‌ی شیعری هه‌ورامیدا ده‌بینین که له‌ درێژه‌ی باسه‌که‌دا وردتر شه‌ن‌وه‌که‌وی ده‌که‌ین.

له شیوازی ئەده‌بی هه‌ر ره‌وته شیعری‌کدا، هه‌ناسه‌ی به‌رده‌وام و سامانیکی به‌پیزی درێژخایه‌ن و حوزووری یه‌ک له‌ دوای یه‌کی هونه‌رسازه‌کان^۲ و مۆرکه ئەده‌بیه‌کان، خالی سه‌ره‌کین بۆ کاریگه‌رییه‌کانی پاش خۆی. که‌چی پیش نالی، شیعری کوردیی کرمانجیی ناوه‌راسته له‌م بواره‌دا

^۱ رستاخیز زبان و ادب و فرهنگ کردی.

^۲ تکرار و توالی هنرسازه‌ها در شعر.

عهرووزی بۆ نالی و سهردهمی خۆی له شیعی کلاسیکی کوردیی ناوه‌نیدیدا دیارده‌یه‌کی شاز و داهینانیکیی تازه دیتته به‌رچاو، بئی گومان یه‌که‌م ئیمتیحانکه‌ری ئەم ریبازه‌ش بۆ نالی چه‌سپاو و ده‌سته‌به‌رکراو، ده‌نوینیت.

به‌پیی ئەزموونی گهلانی تر، عه‌بدوڵلا گۆران (۱۹۶۲-۱۹۰۴ ز.) باوکی شیعی نوئی، له‌سه‌ر ده‌رک به‌ به‌رپرسیاره‌تی سهرده‌میانه و پشت‌به‌ستن به‌ درێژه‌هه‌ناسه‌یی زمان و ئەده‌بی خۆمآلی و کیشی نه‌ته‌وه‌یی په‌نجه (کاکه‌ی فهللاح، ۱۹۷۸: ۳۴)، چاره‌ی نه‌بوو که ئەو ریبازه و تازه ئەزموونکراوه‌ی نالی بباته ژیر پرسیاره‌وه و پیتی‌واپیت ئەو توخمه‌ نا‌کوردیانه (پیکهاته‌ی موسیقای ده‌ره‌کیی عه‌رووزی، فۆرمی ئاسۆیی غه‌زەل، تاک‌وشه، وشه و ده‌سته‌وشه‌ عه‌ره‌بیه‌کان) هه‌یچیان ته‌با له‌گه‌ل رۆحی ناخۆئاگا و هه‌ناسه‌کانی راهاتوو و رابردووی شیعی میلی گونجاو نین (۳۴) و له‌م نیوه‌نده‌دا هه‌ست به‌ بۆشاییه‌ک ده‌کات و ژیرانه‌ش بادانه‌وه‌ ده‌کات بۆ گه‌نجینه‌ی موسیقای شیعی هه‌ورامی و له‌ ئەو ئامیزه‌دا ئۆقره و ئاسووده‌یی به‌خۆوه‌ ده‌گریت. پاشان به‌ ره‌چاوکردنی باقی دیارده‌کانی نوێخوازی فه‌جری ئاتی و ره‌هه‌نده‌ تازه و سهرده‌مییه‌کانی شیعی تورکی و ئوروپایی، پیکهاته‌ی شیعی کلاسیکی کوردیی ناوه‌راستی ژیرووو ده‌کات و سه‌رله‌نوئی بینایه‌کی شه‌کیل و تازه‌ بونیات ده‌نیتته‌وه. خۆی له‌م باره‌وه‌ ده‌نووسیت:

شیعه‌ تازه‌کان به‌ وه‌زنی په‌نجه‌ هه‌له‌ستراون، که هه‌رچه‌ند شیعی دۆسته‌کانی کۆن به‌ خۆپنده‌وه‌ی رانه‌هاتوون، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی وه‌زنی تاییه‌تی نه‌ته‌وه‌بیانه و له‌گه‌ل خه‌سائیسی زمانه‌که‌مان چاتر ریک ئەکه‌وی، به‌ پێویستم زانی، له‌ ماوه‌ی ته‌قه‌لای ئەده‌بی خۆما، رۆژه‌رۆژ به‌ره‌و لایه‌نی به‌کاره‌ینانی ئەم وه‌زنه‌ بچم، تا له‌م چهن‌ ساله‌ی دواییدا وه‌زنی عه‌رووزم به‌ ته‌واوی و لام وایه‌ به‌ ئیجگاری، به‌ره‌للا کرد، مه‌گه‌ر پێویستیکی هانده‌ری تاییه‌ت روو بدات (گۆران، ۱۹۷۱: ۱۲).

له‌ روانگه‌ی نووسه‌ر و توێژه‌ر، به‌ختیار سه‌جادی-یه‌وه: «شیعی نوئی کوردی، خالی پیکه‌گه‌یشتنی دوو سامانی گه‌وره‌ی شیعی کلاسیکی کوردیه‌ که بریتین له‌ دوو نه‌ریتی گۆران و کرمانجیی ناوه‌راستی... ئەم خاله‌ به‌ یه‌که‌ گه‌یشتنه‌ش شیعی دوو شاعیری گه‌وره‌ی کوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م، مه‌وله‌وی کورد و نالی، له‌قه‌له‌م ده‌دریت» (سه‌جادی، ۱۳۹۷: ۲۲۷). به‌ واتایه‌کی تر، له‌ لایه‌که‌وه‌ پیکهاته‌ی شیعی عه‌بدوڵلا گۆران له‌ سه‌ر کیشی برگه‌یی و خۆمآلی دارپژراوه و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ده‌برینی له‌ توخمه‌ زمانیه‌کانی زاری ئەده‌بی کرمانجیی ناوه‌راستی که‌لکی وه‌رگرتوو.

من ئەم هه‌له‌سه‌نگاندنه‌ ئه‌رینی ده‌نرخینم و له‌م وتاره‌شدا وه‌ک خالیکی ئیجابی هاتوووه‌ ئەه‌نجام و پینداگری له‌سه‌ر کراوه. به‌لام پێویسته‌ هه‌وله‌ نوێخوازییه‌که‌ی عه‌بدوڵلا گۆران وه‌ک قه‌زییه‌یه‌کی دیالیکتیکی و چه‌ندلایه‌نه‌ بخریتته‌ به‌ر باس و شروقه‌ی کرداری و په‌رچه‌ کردارییه‌وه:

یه‌که‌م: کرداری ده‌ربرین؛ گۆران خواستی نوئی کردنه‌وه‌ی شیعی به‌ زمانی یه‌که‌م و دایکی خۆی ده‌ربریه‌وه، واته‌ دیارده‌یه‌کی سروشتی و ئیجابیه‌.

دووهم: په‌رچه‌ کرداری وه‌لاوه‌نان؛ گۆران له‌ پیکهاته‌ی کیش و موسیقای شیعی عه‌رووزیی زمانی یه‌که‌م که‌ به‌ دیارده‌یه‌کی ده‌ره‌کیی ده‌زانیت، داده‌بریی و له‌ کیشی برگه‌یی شیعی و روونبیریی زمانی دووهم، کاریگه‌ریی وه‌رده‌گریت.

سپهەم: خالی پینکگەیشتن؛ نوئ کردنەوہی شیعی کوردییە کہ دەرەنجامی ھەول دان و سلووکی ئەدەبیبی گۆرانە، وەرگرتەن لە زمانی دووھەمدا.

دواتر خالی پینکگەیشتنی پرۆسەیی نوئ کردنەوہی عەبدوللا گۆران دەبیتە وینای دینامیزمیک و بەلگەبەکی کارا بو دەرکەوتن، درێژەدان و دەرەوشانەوہی قابیلیەتەکانی شیعی ھەورامیی پاش مەولەوی و ھەنووکە و ولامیک و پەرچە کرداریکی ئەدەبی بو ئەوانەیی پینان وایە پرۆسەیی گەشەیی ئەدەبیبی نالی، شیعی کوردیی ھەورامی، مەولەوی و پاش مەولەوی تواندەوہ. وەک نامازەمان پیندا ئەوہش مەسەلەیی بەکارھینانی کیشی پەنجەیی کہ رووداویکی پەسەنی کۆن بوو و لەگەڵ جەوہەرە بزاتەکانی شیعی بە واتای میللی دەگونجا. بەلگەش بو ئەم راستییە، تیکرا ھەموو شیعیەکانی مەولەوی و بەرھەمی ئەو شاعیرانەییە کہ بە لەھجەیی ھەورامی و لە سەر کیشی (۵+۵) شیعیان ھۆنیوہتەوہ، وەک گۆرینیکی بنەرەتی و شورشیکی سروشتی و ئیقلم گر و سەرکەوتووی موسیقایی کوردی لە ھەرۆزەوہ بو کیشی رەنگاوەرەنگی خۆمالی (کاکەیی فەللاج، ۱۹۷۸ : ۳۵-۳۴). لێرەدا گۆران پەیی بەم راستییە بردبوو کہ ئەفاعیلە ساواھەکانی ھەرۆزی لەمێژە لە شیعی فارسی و ھەرەبیدا باو بوو، ئیتر رەوشیکی بی سوود بەئەژمار دەھات و خەریک بوو لە قۆناغەکانی دواییدا دەخرایە پەرۆز و ھەلاوێردنی ئەدەبیبیوہ. ئەمە لەرووی گۆرینی موسیقا و سەرەستی شاعیر و دەرپینی ھەست و خواستەکانی شاعیرییوہ بایەخیکی بنەرەتی بوو بو عەبدوللا گۆران، و خۆی لە خۆیدا بوو بە شورشیکی گەورەیی موسیقا و تازە کردنەوہی ھونەرسانیی کیشی شیعی کوردی.

۲- ۵- عەبدوللا گۆران و لادان لە توخمی باو و ھەول بو تەر و پاراویتیی زمانی شیعی

نالی لە فۆرم و کەرەسەیی زمان و پینکھاتەدا، زۆرتر لە رەگەزەکانی زمانی ھەرەبی و تەنانەت فارسی کاریگەریی وەرگرتووہ. لە دەقەکانیدا پتر لە سەدی ھەشتای توخمە زمانییەکانی، راستەوخۆ وەرگرتەن لە زمانی ھەرەبی، ئەمەش بی ئەوہی لە نرخناسی، کەشف، داھینان و سلووکی ھونەری و شاعیرانەیی نالی کہم بکاتەوہ، وەک راستییەکی نیشانەناسی، لە دووتۆی پینکھاتەیی دیوانە کەیدا ئەم دیاردە بە روونی و زەقیتیی تەواو خەمڵینراوہ. لەم بەیتەدا زۆرەیی وشە سەرەکییەکان ھەرەبی رووتن:

ظاہیر و باطین لە سەر لەوحی حەقیقەت یا مەجاز

ئاشنای سیرری قەلەم بی، غەیری نالی کەس نەما

(نالی، ۱۳۶۳: ۱۳۱)

یان ئەم دیرە:

طەیبە کہ یەعنی عەکسی بەقیعی ھەموو عەبیر

طەیبە کہ یەعنی مایەیی ئەو میشکی ئەزفەرە

(نالی، ۱۳۶۳: ۴۱۶)

له ههمان کاتدا شیعی قوتابخانهی هه‌ورامی به تیکرا و شیعره‌کانی دیوانی مه‌وله‌وی زۆربه‌یان ملوانکه‌ی وشه‌ی ره‌سه‌نن له مرواری شیوه‌کانی تر به تایبته هه‌ورامی، ئه‌گه‌ر به په‌چه‌له‌ک وشه‌ی عه‌ره‌بی یان فارسییان تیداییت، ئه‌وا له ئال‌وگۆری زمانه‌که‌دا، به تیهه‌لکیش و توانده‌وه‌ی ده‌نگه‌کان، ناسنامه و که‌سایه‌تی خۆیان پیندراوه. بۆ وینه «صبح، زحمت، ضعیف، محبت، محنت، طالع، قناعت، لعل، شعله، قهر، و...» که هیهی زمانی ترن، پرۆسه‌ی ده‌نگییان گۆردراوه و کراون به «سوب، زامه‌ت، زایف، موبه‌ت، مه‌ینه‌ت، تاله، قنیات، لال، شو‌له، قار و...».

هیچ نه‌به‌رده‌ن نام خه‌سته‌ی ده‌رده‌ک‌ه‌ش

نه‌که‌رده‌ن خه‌یال «مه‌ینه‌ت» وه‌رده‌ک‌ه‌ش

(مه‌وله‌وی، ۱۳۸۴: ۲۷۴)

یان ئه‌م دیره‌ به‌ رواله‌ت تاقه وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بی تیدا نییه:

جه سه‌رده‌ی «مۆبه‌ت» ئازیز بی گه‌رد

جو‌ی هوون‌او دل جه دیدم یه‌خ که‌رد

(مه‌وله‌وی، ۱۳۸۴: ۱۶۹)

ئهمه‌ بگه‌ر به‌رچاوترین خزمه‌ت بیت که شاعیریک کردوویه‌تی به ده‌وله‌مه‌ندی و رسکاندن و فرانیه‌ی^۱ زمان. ئه‌م خاله له ژیر نیگای تیژبین و هزری هونه‌ریی عه‌بدوللا گۆراندای بزر نه‌بووه و به‌روونی کاریگه‌ریی وه‌رگرتووه و له بواری زمان پاراوی شیعی هه‌ورامیه‌وه، له ساباتی شیعره تازه‌کانیدا، مه‌زنترین خزمه‌تی به وشه‌ی زمانی کوردی کرمانجیی ناوه‌راست کردووه. له ده‌مه‌دا هه‌موو ده‌زانین رۆشنبیره‌کانی ساله‌کانی بیست و سییه‌کان، پاراوی زمانی فارسی و تورکی بوون و ته‌واو مه‌ستی ئه‌و دوو سه‌رچاوه‌ بوون و زمانی عه‌ره‌بیش دوابه‌دوای ئه‌وان له شه‌پۆلی کارتیکراندای بوو. له‌و رۆژگاره‌وه مه‌سه‌له‌ی به‌ کوردیی په‌تی نووسین و بژارکردنی زمانی کوردی له وشه‌ی بیگانه سه‌ری‌ه‌لدا و بایه‌خی پی‌دراوه. ئه‌مه به‌ گشتی بوو به‌ جو‌ری ناسک و سه‌رکه‌وتووانه‌ی شیوازی شاعیر بۆ ته‌ر و پاراوی زمان و کوردیی په‌تی و وشه‌ی ئاوازداری کوردی و هه‌میش روونیی واتا و مه‌به‌ست. (کاکه‌ی فه‌للاح، ۱۹۷۸: ۴۶)

۳- ئه‌نجام

نالی و مه‌وله‌وی به‌ دوو کارکردی جیاوازه‌وه، شاعیرانیکی مه‌زن و خاوه‌ن شیوازی بوون. کاریگه‌ریی نالی له سه‌ر پرۆسه‌ی شیعی کلاسیکی کوردی و کارایی و گه‌شه‌ی غه‌زه‌ل و قه‌سیده و بووژاندنه‌وه‌ی زماندا حاشاه‌له‌نگه‌ر و رپبازه ئه‌ده‌بیه‌که‌ی ته‌بعیکی شه‌که‌ربار و کوردیی ئینشاکردنیکی شاز بووه و زایه‌له‌ی ئه‌م کاروانه‌ش هه‌ر به‌رده‌وامه و مه‌وله‌وی-ش هه‌ر هه‌مان رپباز. له‌م وتاره‌دا ئه‌م ره‌وایه‌ته‌ روون کراوه‌ته‌وه که گواپی به‌هیزبوونی قوتابخانه‌ی نالی، سالم و کوردی،

^۱ کتوت.

لەسەر حسییی لاوازبوون و نەمانی دیالیکتی گۆران و قوتابخانەیی مەولەوی بوو (خەزەندەر، ۲۰۰۳: ۶). لەم روانگەدا و بئە هیچ ھەلسەنگاندنیکی ئەدەبی و بئە بەرچاوترینی مۆرکە ئەدەبیەکان کە وەک شیوازی گشتی، بئە وچان لە دوو تۆی دەقی ھەموو شاعیرانی ئەم رەوتەدا وینا کراون؛ نالی و سئە کوچکە دەگاتە عەزەت و مەولەوی و پاش مەولەوی دادەکشیتە فەرشی زبەللەت. وەک پێشتر ئیشارەمان پئە کرد، شیعری پئیش مەولەوی و سەردەمی مەولەوی و ھەموو قوتابخانەیی شیعری ھەورامی کە بە تیکرا بریتی بوون لە سۆزیکە غنایی گشتگیر و چەپکێک نۆرمی ئەدەبی دووپاتکراو و لە دەقە شیعری شاعیرانی پاش مەولەویش گوزارشت دەکرین. بۆ نواندنی ئەم لیکچوونە شیوازییە، ئەگەر پارچە شیعریک ھەراکام لەو شاعیرانە بخەینە نیو قاپیکەو و ھونەرسازەکانیان لیکبەینەو، دەبینین جگە لە مەزموون و وردە مەزموون، جیوازبەییکی ئەوتۆ ھەست پئە ناکریت. بۆیە لە شیوازاناسیدا تا لادان لە نۆرم لە پڕۆسەدا سەرنەگریت و فیڕکانس و زیدھاتی دیکە بەخۆو نەبینیت، نابیت بە شیوازی تاکی بۆ شاعیران، واتە دەرخەری ئەمەییە کە ئەم رەوتە بەم چەپکە خسلەتەنەو لە رەورەوی تەمەنیدا تا ھەنووکە بئە وەستان درێژەیی ھەبوو. چوون لە روانگەیی شیوازاناسییەو: «شیوازیک گۆران و تیاچوون بەخۆیەو دەگریت، کە مۆرکە ئەدەبیەکانی دووبارەبوونەو و سەقامگیری خۆیان لەدەست دابیت» (شمیسا، ۱۳۷۲: ۹۹).

لە گۆشەنیگاییکی دیکەو، ئەگەر ئەم تروپکە ئەدەبیانە بە راست بزائین کە قوتابخانەیی شیعری گۆران تەنگی پئەلچنراو، داتەپیو و پووکرەوتەو یان کۆتایی پئە ھاتوو، ئەوا بیساران، سەیدی و مەولەوی شاعیرانی خاوەن شیوازی ئەم رەوتە، دەبن بە شاعیرانیکی خەسراو و بئە بەھرە کە ھزریکی نەزۆک و زمانیکی قسریان ھەبوو و نەیانتوانیو لەسەر شیعری پاش خۆیاندا کاریگەری دابین. ئەمە لە کاتیکی کاریگەری ئەم شاعیرە خاوەن شیوازانە لەسەر شاعیرانی ھاو دەم و پاش خۆیان ئەمە ناسەلمینیت. دەقەکان و فەلسەفەیی کارکردیی شیوازاناسیی شیعری بە تیکرا، وا نیشان دەدەن کە ئەم شاعیرانە کاریزما، خاوەن شیواز و دیوانەکیان شاکار و لووتکەیی ئەدەبی بوو و لە سوورەت و سیرەتی شاعیرانی سەردەم و پاش خۆیان، کاریگەری بەرچاو و ھەست پئیکراویان دانوو. ئەمەوئە لە بەستینەیی شیعری ھەورامیدا ئاماژە بەم بە خالیکی شیوازاناسانە و راستییەک بدرکینم. ھاوچەشنی شێوھی دەربرینی شاعیرانی ئەم رەوتە شیعری و دووبارەبوونەوی شیوازەکیان، بۆ خودی شیعری ھەورامان، دیاردەییکی دژوازی نواندوو؛ ھەم بەھری ھەبوو و ھەم خەسار. لە لایە کەو لە ناواخنی دەقەکاندا چەپکێک تاییەتەندیی ئەندامی-دەنگ تەویری و پۆلیک وردە کاریی ئەدەبی و جوانی ناسانەیی تر دەبینریت کە وەک خالیکی ئەرینی دیتە ھەژمار و عەبدوللا گۆران-یش بۆ نوێ کردنەو پڕۆسەکی لەم قابیلیەتە کەلکی وەرگرت و ھەمووی ئەمانەش لە ژیر شابالی شاعیرانیکی وەک بیساران، مەولەوی و سەیدیدا چرکراو تەو. ئەگەرچی وەک زانیەکی گشتی و ھێژمونیکار حاشا ھەلناگرن. بەلام لە رەورەوی میژووویی ئەم رەوتەدا شاعیرانیکی باشیش ھەبوون کە بە ھۆی کەرەسییەری ئەوانەو لە سووچەنیگای لیکۆلەران و خویتەرانە چەلەنگدا بزر و نادیار ماونەتەو و رەوایەتە ئەدەبیەکان تەنیا بەوان کۆتایی ھاتوو. لە لایەکی دیکەشەو، ئەم رەوتە دەستخەری ئەم وردە کارییە ئەدەبیانە بوو و لە درێژایی تەمەنیدا نەیتوانی لەو گۆمە مەندە تپپەریت و لە ھەمان بازەنی نەریتی باوی ئەدەبیدا قەتیس مایەو، بۆیە تا

چەند دەهه پێشتر وه ک شیعری کوردیی سۆرانی و گهلانی ده‌وروبەر، کرژتر و خیراتر گۆرانکاریی فۆرم و ناوه‌رۆکی سه‌رده‌میانه و توپکلی نوی بوونه‌وه‌ی به‌خۆیه‌وه نه‌بینی و له ئەزموونه‌کانی دیکه‌ی ده‌وروبەر که‌لکی وه‌رنه‌گرت. جیگای باسه که چەند ده‌هه‌یه‌که پرۆسه‌ی نوی بوونه‌وه ده‌ستی پێ کردووه و شاعیران له فۆرمی ئازاددا خه‌ریکی داهینانی ته‌جروبه‌ی تازهن و هه‌ندیک ده‌قی تازه و هونه‌ری له دووتوی کتیب و ده‌فته‌ره شیعردا چاپ و بلاو کراوه‌ته‌وه و زایه‌له‌ی کاروانی نوێخوازیش به‌رده‌وامه.

سه‌رچاوه کان

کوردی:

خدر، عه‌بدوئلا مه‌ولوود (۲۰۰۷). لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک له شیعره ئایینی و ستۆفیگه‌ری و فه‌لسه‌فیه‌کانی نالی. هه‌ولیر: ئاراس.

خه‌زنه‌دار، مارف (۲۰۰۳). مێژووێ ئه‌ده‌بی کوردی. به‌رگی سییه‌م. هه‌ولیر: ئاراس.

سه‌جادی، به‌ختیار (۱۳۹۵). «شیوازناسیی و یژه‌ی گۆران: تایبه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کان». پژه‌ه‌شنامه‌ ادبیات کوردی، س. ۲، ژ. ۱، ل. ۱۲۵-۱۴۷.

سه‌جادی، به‌ختیار و مه‌زه‌هر ئیبراهیمی (۱۳۹۷). زمان و ویژه‌ی کوردی. سقز: گوتار.

سه‌جادی، عه‌لاه‌دین (۱۹۷۱). مێژووێ ئه‌ده‌بی کوردی. به‌غداد: چاپخانه‌ی مه‌عاریف.

عوسمان، ره‌ئوف (۱۳۹۱). «کاریگه‌ریتی ده‌قه‌کانی قورئان له هۆنراوه‌کانی نالیدا». وه‌رزنامه‌ی زرێیار. خولی دووه‌م، س. ۱۶، ژ. ۷۹-۸۰، ل. ۱۳۸-۱۴۸.

قادر موحه‌مه‌د، ئه‌نوه‌ر (۲۰۰۳). موله‌وی، شاعیری لیریکی گه‌وره‌ی کورد. نامه‌ی دوکتۆرا.

قادر، حه‌مه‌ حه‌مه‌ ئه‌مین (۱۹۷۸). کاروانی شیعری نوێی کوردی. ب یه‌که‌م. به‌غداد: چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد.

گۆران، عه‌بدوئلا (۱۹۷۱). به‌هه‌شت و یادگار. سلیمانی: چاپخانه‌ی کامه‌رانی.

محه‌مه‌دپوور، عادل (۱۳۹۰). «شیعری هاوچه‌رخ‌ی کوردی هه‌ورامی له ئاخیزگه‌وه تا ئیستا». وه‌رزنامه‌ی زرێیار. خولی دووه‌م/س. ۱۵، ژ. ۷۵-۷۶، ل. ۶۱-۸۰.

موده‌رێس، عه‌بدولکه‌ریم و مه‌لاکه‌ریم، فاتح (۱۳۶۳). دیوانی شیعری نالی. ورمی: ناوه‌ندی ب‌لاوکه‌ره‌وه و ئه‌ده‌بیات کوردی.

--- (۲۰۱۵). دیوانی سالم. سلیمانی: بنکه‌ی ژین.

موده‌رێس، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم (۱۳۸۴). دیوانی موله‌وی. سنه: په‌خشکاری کوردستان.

یه‌عقوبی، عه‌بدولخالق (۱۳۹۱). «زه‌فکردنه‌وه‌ی زمانی له زمانی شیعری نالیدا». وه‌رزنامه‌ی زرێیار. خولی دووه‌م/س. ۱۶، ژ. ۷۹-۸۰، ل. ۳۰-۴۰.

فارسی:

پولیتسر، ژرژ (۱۳۵۸). اصول مقدماتی فلسفه. ترجمه جهانگیر افکاری. تهران: نشر سازمان کتاب‌های جیبی.

حقوقی، محمد (۱۳۷۱). شعر نو/آغاز تا به‌امروز. تهران: نشر روایت.

- شفیعی کدکنی محمدرضا (۱۳۹۱). رستاخیز کلمات: درس گفتارهایی درباره نظریه ادبی صورتگرایان روس. تهران: نشر سخن.
- شمیسا، سیروس (۱۳۷۴). انواع ادبی. تهران: انتشاراتی فردوس.
- (۱۳۷۲). کلیات سبک‌شناسی. تهران: انتشاراتی فردوس.
- غیائی، محمد تقی (۱۳۶۹). درآمدی بر سبک‌شناسی ساختاری. تهران: نشر شعله اندیشه.
- محمدپور، عادل (۱۳۹۲). طرح جریان‌شناسی شعر کردی هورامی از ابتدا تا کنون. تهران: نشر احسان.